

Nr 540

Av herr Nilsson i Tvärålund m. fl., om utredning rörande kemiska växtskyddsmedel.

Över hela världen och särskilt i de högt industrialiserade länderna diskuteras vissa konsekvenser av den tekniska utvecklingen, som på en del områden framstår som oroväckande i fråga om människans livsmiljö och trygghet som biologisk varelse. Kemiska medel kommer alltmera till användning inom växtodlingen mot skadeinsekter och skadedjur i syfte att öka och säkra skördeutfallet. De bepudringar och besprutningar med giftmedel, som därvid kommit till användning, har visat sig i viss utsträckning döda fåglar och annat vilt. Vilka skador för faunan de moderna växtskyddsmedlen kan åstadkomma är mycket svårt att bedöma. Detta aktualiserar emellertid de långsiktiga följdverkningarna på människorna. Åtskilligt mer kan läggas in i bilden. De positiva resultaten av denna verksamhet måste bedömas mot de företeelser som oroar människorna och framtvingar eftertanke. Vetandet på detta område är alltför litet, varför en intensifierad forskning är nödvändig. Det är emellertid angeläget att redan kända forskningsresultat delges allmänheten.

Uttalanden från vissa håll karakteriserar Sverige som ett u-land vad gäller kontrollen av den fortgående kemifieringen. Å andra sidan hävdas att situationen i vårt land inte är så skrämmande som man velat göra gällande. Detta skapar förvirring och osäkerhet hos allmänheten, som har anledning att begära en på vetenskapliga grunder klagörande information. Det är uppenbart, att de vid årsskiftet införda skärpta bestämmelserna för giftmedelsanvändningen inte löser behovet av kontroll och insyn.

Med hänvisning till vad som ovan anförts hemställs,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om tillsättande av en vetenskaplig kommission med uppgift att skyndsamt utreda och kartlägga situationen i Sverige vad gäller dels användningen av biocider inom växt- och skogsodlingen, dels förekomsten av biocider och andragifter i saluförda livsmedel, dels biocidernas verkningar på fauna och miljö i övrigt; samt

att Kungl. Maj:t måtte överväga de praktiska åtgärder som kan vara påkallade i anledning av ovannämnda utredningar.

Stockholm den 26 januari 1964

Jan-Ivan Nilsson

i Tvärålund

Rune Gustavsson

i Alvesta

Eric Nelander